

Bİ-NOKTA TECELLİ DİVANI

(Metin-Sözlük-Tıpkıbasım)

Doç. Dr. Atabey KILIÇ

Yard. Doç. Dr. Atabey KILIÇ

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	132573
Tas. No:	T811.317 TEC. B

KAYSERİ

2001

Laçın YAYINLARI -14

KAYSERİ - 2001

ISBN: 975 - 8352 - 13 - X

Bİ-NOKTA TECELLİ DİVÂNİ

Yard. Doç. Dr. Atabey KILIÇ

Dizgi

Fuat TOK

Kapak Tasarımı

Nilüfer TOK

Baskı

Mehmet ÇELEBİ

Kapak Baskısı

Ali YILMAZ

Cilt

Ahmet AYER

Laçın A.Ş.

Talas Cad. Üzüm Ap. Kat: 1 No:2-3

Tel./Belgegeçer: (0352) 222 19 40

KAYSERİ

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	5
A. Tecellî.....	7
B. Divan Metni.....	13
C. Sözlük.....	47
Ç.Bibliyografya	61
D.Tıpkıbasım	63

ÖN SÖZ

Eski Türk Edebiyatı diye adlandırılan sahanın önemli mahsulleri arasında bilindiği üzere “divanlar” ayrı bir yer işgal etmektedir. Bugün pek çoğu çeşitli seviyelerde yapılan metin ve tahlil yollu çalışmalarla yeni harflere çevrilmiş ve bilim dünyasının dikkatlerine sunulmuş bulunan ve bir kısmı da hâlâ araştırmacısını bekleyen divanlar arasında çok özel bir yerinin bulunduğunu zannettiğimiz “noktasız harflerden müteşekkil” divan veya divançeler arasında “Tecellî Divânçesi” de bulunmaktadır.

Dikkatimizi 1995-96 yıllarında vatanî görevimizi yapmakta iken sık sık gittiğimiz Üsküdar Selimağa Kütüphanesi’nde tesadüfen gördüğümüz matbu nüsha yolu ile çekmiş bulunan “Tecellî Divânçesi”nin en azından metnini transkribe ederek bilim âleminin istifâdesine sunmak, o tarihten beri düşüncelerimiz arasında idi.

Biz bu çalışmamız çerçevesinde, H. 1290 / M. 1873-74 yılında İstanbul’da Süleyman Efendi Matbaası’nda basıldığını öğrendiğimiz “Tecellî Divânçesi”nin öncelikle transkripsiyonlu metnini vermeyi amaçladığımız ve bunun için şimdilik sadece bu matbu nüshayı esas aldığımız için, çalışmanın boyutlarını sınırlı tutmak gayesi ve belki daha sonra yapacağımız daha geniş bir çalışmanın en azından temelini oluşturmak düşüncesiyle, Tecellî mahlaslı bu şâirin şiirlerini topladığı divanına müracaat etmedik.

Çalışmamızın baş kısmında Tecellî hakkında tezkirelerde ve temel kaynaklarda bulabildiğimiz bilgilerden derlediğimiz bilgileri sunduk. İkinci kısımda ise divançe metni bulunmaktadır. Üçüncü kısım divançe metninde geçen Türkçe, Arapça ve Farsça kelimelerin tam bir listesini

çıkartarak bunların metinde geçen anlamlarını da vermek suretiyle oluşturmaya çalıştığımız “sözlük”ten oluşmaktadır. Daha sonra araştırma inceleme esnasında kullandığımız kaynakların bir listesini gösteren küçük bir “bibliyografya”nın yer aldığı çalışmamızın sonuna matbu nüshanın “tıpkıbasım”ını da vermenin daha uygun olacağını düşündük.

Eksiklerinin ve kusurlarının olacağına inandığım bu küçük çalışmada karşılaşılabilecek yanlışların düzeltilmesi yolundaki her türlü ikaza müteşekkire kalacağımı ifade eder, bu vesile ile çeşitli şekilde yardımlarını gördüğüm değerli meslektaşım Vedat Ali TOK’a ve kıymetli öğrencim Turgut KOÇOĞLU’na teşekkürlerimi sunmayı zevkli bir görev olarak gördüğümü belirtmek isterim.

Yard. Doç. Dr. Atabey KILIÇ

Kayseri – 2001

A. Tecellî

Sâlim, Safâyî ve Belîğ’in bildirdiğine göre ismi Zülfekâr olup¹ aslen, Rumeli’de bulunan meşhur Prizren kasabasıdır.² İlk tahsilini memleketinde yaptıktan sonra İstanbul’a gelmiş ve Divan-ı Sultânî kâtipleri arasına dahil olmuş,³ zamanla şiir ile inşâyâ heveslenmiş, tarih yazmada daha yetenekli olduğunu görerek kendini bu hususta yetiştirmiş, bir kısım vezirlerin bu yolla dikkatini çektikten sonra II. Selim zamanında veziriazam olan Tekirdağlı Mustafa Paşa’nın sohbet ve meclis arkadaşı, hatta Safâyî’nin ifadesine göre “Kâse-lîsi” yani dalkavuşu olmuş, bu yakınlık sebebiyle de divan-ı hümayûn piyade mukabeleciliğine⁴ kadar yükselmiştir.⁵

¹ “Ol nâm-dârûn nâm-ı nâmîsi Zü'l-fekâr'dur.” Sâlim, Tezkiretü's-Şu'arâ, Râşid Efendi Kütüphanesi, Râşid Efendi 979, vr. 73a.; “Nâmı Zü'l-fekâr'dur.” Safâyî, Tezkiretü's-Şu'arâ, Râşid Efendi Kütüphanesi, Râşid Efendi 935, vr. 17b.; “Zü'l-fekâr Efendi.” İsmail Belîğ: Nuhbetü'l-Âsâr Li-zeyli Zübdetü'l-Eş'âr (Haz. Abdülkerim Abdülkadiroğlu), Ankara 1985, s. 49.

² “Rûm ilinde vâkı' Prizrin nâm kaşaba-i meşhûreden zuhûr itmîşdür.” Safâyî, vr. 17b.; “Fî'l-aşl vilâyet-i Rûm ilinde Birizrin // kaşabasından zuhûr ve ...” Sâlim, vr. 73a-b.

³ “Evâ'il-i hâlinde tahşil-i me'ârif idüp Dîvân-ı Sultânî kâtipleri zümresine ilhâk ...” Safâyî, vr. 17b.; “... şavv-ı feyz-i tecellîden istifâza-i nûr eyleyüp dârü'l-mülk ve'l-mâl olan şehr-i Kostantiniyye-i bi-hemâle dâhil ve şudûr-ı a'zam merhûm Tekfûrtağî Mustafâ Paşa hazretlerine vâsıl olup ol âsitâniye intisâb ile ayaklanup menâşib-ı Dîvân'dan piyâde mukâbeleciliği gibi ba'z-ı menâşiba nâ'il olmuşken ...” Sâlim, vr. 73b.

⁴ Hazine-i âmireye bağlı maliye kalemlerinden olan piyade mukabeleciliği, kapıkulu atlılarının maaş ve künye kayıtlarını tutmakla mükellef olup, piyade mukabelecisi de divan-ı hümayûnda hâcegân rütbesi gibi önemli bir unvana sahip idi. Daha geniş bilgi için bkz.: Mehmet Zeki Pakalın, Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü, 2. C., İstanbul 1983, s. 574-575.; Mithat Sertoğlu, Osmanlı Tarih Lûgati, İstanbul 1986, s. 229.

⁵ “... şi'r ü inşâyâ heves ve fenn-i tevârihe dest-res bulup târih-şinâşlıkda tahşil-i bizâ'a itmekle ba'z-ı vezirü'n mazhar-ı kirîşme-i iltifâtı olup 'ahd-i Sultân Süleymân Hân-ı Şânî'de vezir-i a'zam olan Tekfûrtağî Mustafâ Paşa'nı hem-dem ü celis ü mahrem-i kâse-lîsi olmağın mezbûrî Dîvân-ı bülend-eyvân-ı Süleymânî'de piyâde mukâbeleciliği ile ser-efrâz itmîşdür.” Safâyî, vr. 17b.;

Safâyî ve Sâlim'e göre H. 1100/M. 1688-89 tarihinde ordu ile Sofya civarında bulunurken vefat etmiştir.⁶ Belîğ, Tecellî'nin ölüm tarihini H. 1107 / M. 1695 olarak vermektedir.⁷ Mehmed Süreyyâ ise Tecellî'nin ölüm tarihini 1069 Zilkadesi olarak vermektedir.⁸

Zamanının şâirleri arasında sayılmaktadır. Safâyî, Sâlim ve Belîğ'in de belirttiği gibi mürettep bir divanı vardır.⁹ Divanın bazı yazmaları Millet Ktp. Ali Emîrî Kit. Nu: 66; İÜ. Ktp. Ty. Nu: 1396, 3358, 3442 numaralarda kayıtlı bulunmaktadır. Noktasız harflerle gazeller, bütün harfleri noktalı beyitler yazmakla meşhurdur.

Safâyî, tezkiresinde Tecellî'nin aşağıya aldığımız şiirleri kayıtlıdır:

Ğamuñla ceyş-i dil kim nātūvān olmuş bulunmuşlar
Şaf-ı müjgān-ı çeşman hūn-feşān olmuş bulunmuşlar

Şeref buldukça gülşen tāze teşrîf-i kudūmuñla
Cemenler fers-i çetr-i erguvān olmuş bulunmuşlar

Tecellîveş nice çāpūk-süvārān-ı şabā-reftār
Varup kec-rev felekle hem-‘inān olmuş bulunmuşlar

* * * * *

Rāst gelsem yine cānānıma cānım diyerek
‘Ömrümün varı benim rûh-ı revānım diyerek

⁶ “Bîñ yüz senesinde ordū-yı hūmāyūn Şofya şahrāsında mekş üzere iken fezā-yı ‘ademde irtihāl itmişdür.” Safâyî, vr. 17b.; “... bîñ yüz zîl-ka‘desinde menāşib-ı mezbūreden keşîde-i dest-i kām ve ka‘de-i hayātundan sefer-i ‘uqbāya kıyām idüp Şofya şahrāsında devletle bile iken ol sâlde rahş-süvār-ı na‘ş-ı mermāt olup ...” Sâlim, vr. 73b.

⁷ “Piyāde mukābelecisi iken bîñ yüz yedi senesinde bürîde-i seyf-i şarım-ı memāt oldu.” Belîğ, s. 49.

⁸ Mehmed Süreyyâ, Sicill-i Osmânî II (Yayınlayanlar Mustafa Keşkin-Ayhan Öztürk-Ramazan Tosun), İstanbul 1996, s. 52.

⁹ “‘Aşrınıñ şu‘arāsındandır. Müretteb dîvān-ı belāgat-‘unvānı vardır.” Safâyî, vr. 17b.; “... bu ebyāt-ı belāgat-‘unvān mütercem-i mezbūruñ *müretteb dîvān*mdan bu mecelle-i celîleye şebt ü tahrîr ...”, Sâlim, vr. 73b.; “Dîvān-ı eş‘ār-ı cevher-dârından nümünedir.” Belîğ, s. 49.

Sîneye çeksem uşûlile o nāzik teni ben
*Tenedür nā-tenedür nādîre-dānem diyerek*¹⁰

Sâlim Tezkiresi’nde ise aşağıdaki şiirler yer almıştır:

Niçe kan ağlamasun şîşe-i minā-yı şarāb
Göz dîker sāgar-ı la‘l-i leb-i cānāne(ve) habāb

* * *

Ğam-ı gîsū-yı yārdan meded
Fîtn-e-i rûzgārdan meded

* * *

Gülzār-ı āteş urdı dil-i dāğdārimuz
Yir yir yakarsa lāle ‘aceb mi çerāğımız

Mādām düşmeye elimizden sifāl-i mey
Bezm-i çemende yirlere başmaz ayağımız

* * *

Ālām-ı şeb-i hicrūñe rûz-ı ezel aldum
Endîşe-i zülfūñ gibi tûl-i emel aldum

Ser-hadd-i keş-ā-keşde ğam-ı zülfūñ ucundan
İşbātîle ben da‘vi-i ‘işkuñda tel aldum

* * *

‘Uryān iken bulunmasa ol māl-ı sîm-ten
Serden geçüp ayağına düşmezdi pîrehen

Sākî yitiş ayağımıza indî kara şu
*Zeyn oldı tāze dāğ-ı çerāğān-ı encūmen*¹¹

Belîğ Tezkiresi’nde de Tecellî’nin şu şiirleri ile karşılaşmaktayız:

Nice kan ağlamasun şîşe-i minā-yı şarāb
Göz dîker sāgar-ı la‘l-i leb-i cānāne habāb

* * *

Gelsün hele ol kām-et-i bālā-yı kıyāmet
Görsün nic’olur hālk temāşā-yı kıyāmet

¹⁰ Safâyî, vr. 17b.

¹¹ Sâlim, vr. 73b.

* * *

Bâd-ı şubhile çemen cûş eyleyüp deryâ-mişâl
Bir nazarda yem yeşil hâraya beñzer mevc mevc

* * *

Gül-zâr-ı âteş oldu dil-i dâğ-dârumuz
Yir yir yakarsa lâle ‘aceb mi çerâğumuz
Mâdâm düşmeye elümüzden sifâl-i mey
Bezîm-i çemende yirlere başmaz ayagumuz

/ * * *

Âlâm-ı şeb-i hecri ki rûz-i ezel aldum
Endîşe-i zülfi gibi tûl-i emel aldum
Ser-haddi keş-â-keşde ğam-ı zülfûñ ucundan
İsbât ile ben da‘vi-i ‘ışkuñda tel aldum

* * *

‘Uryân iken bulunmasa ol mâh-ı sîm-ten
Serden geçüp ayâğına geçmezdi pîrehan
Sâkî yitiş ayagumuza indi kara şu
Zeyn oldu tâze dâğ-i çerâğân-ı encümen¹²

Toplam 279 beyitten oluşan matbu ve mürettep “Bî-nukat
Dîvânçe-i Tecellî”nin gazeller kısmında tertibe dahil olan harfler ve
bunların ihtiva ettikleri manzume sayısı aşağıda gösterildiği gibidir:

ا	: 13
ح	: 4
د	: 3
ر	: 11
ع	: 3
ب	: 2
ط	: 2
ع	: 4
ف	: 5
ل	: 6
م	: 10
و	: 3
ه	: 10

Görüldüğü üzere Tecellî divançesinde noktasız diye tabir edilen
Arap harflerinin hepsi ile gazeller bulunmaktadır.

Tecellî’nin bî-nokta divançesinde kullandığı vezinler ve bunların
kullanım sıklığı da aşağıda gösterilmiştir:

.. _ _ / . _ _ / .. _	: 32
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 18
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 16
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 10
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 4
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 4
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 1
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 1
.. _ _ / . _ _ / .. _	: 1

Sonuç olarak, Tecellî’nin noktasız harflerle kaleme aldığı
gazellerinin ve bir kısım müfredlerinin toplandığı divançesi bu
bakımdan ilk örnekler arasında olması sebebiyle dikkat çekicidir.

¹² Belîğ, s. 49-50.

D. Divan Metni

BÎ-NUKAT DÎVÂNÇE-İ TECELLÎ

Bağçekapusu'nda Tenbakici Hasan Ağa ve Hakkâkiler'de
Tobhâneli Mehmed Efendi ve Şahhâflar'da Kûçek Ahmed Efendi
dükkânlarında fûrûht olunmaktadır.

[2]

BÎ-NUKAT DÎVÂNÇE-İ TECELLÎ

_ _ _ _ / _ _ _ _ / _ _ _ _

کامکار امل که همدرسکا

Dil hevâ-dâr-ı müsellemdir saña

Kâkülüñ dil-dâdedir ammâ müdâm

Turre-i mekkâre mahremdir saña

Devr-i la'liñde hilâl-i meh degil

Kâse-i mül mihr-i 'âlemdir saña

Va'd-i vaşlıñdır medâr-ı her murâd

Mihr-i dil hem-vâre muhikemdir saña

Var Tecellî dūd-ı âhıñ her seher

Dergeh-i dildâre süllemdir saña

_ _ _ _ / _ _ _ _ / _ _ _ _

Meh-i vâlâ-himem mihrüñle hâlâ

Revâdır dergehiñde olsa lâlâ

Dem-â-dem derd-i sihr-i kâkülüñle

Olur dil-dâdeler sersâm-ı sevdâ

Maħalleñde müdâm âvâre diller

Maħaldır olsalar derdiñle rüsvâ

Seherde dūd-ı âhımla toludur

Ser-â-ser 'arşa-i kuhsâr u şahrâ

Revâdır ey Tecellî olmasa râm

Saña 'âlemde ol serv-i dil-ârâ

... / ... / ...
( ) ( )

[3]

Saňa ahım olur olursa dilā
Süllem-i saṭḥ-ı t̄arem-i vālā

Şadme-i şarşar-ı melālimile
Şarşılur sūr-ı kūhsār-ı semā

Her seher dūd-ı medd-i ahımıla
Servilik olsa da olur şahrā

Olur āvāre t̄arem-i mehde
Saňa dil-dādedir meger ki Hümā

Ey Tecellī ḥasūda āh-ı seher
Sedd-i rāh olsa görmesem aşlā

... / ... / ...
( ) ( )

Gönlüm āvāredir ḥamāmāsā
Heves-i kākülündedir ḥālā

Devr-i ‘adliñde dāda gelse olur
Sükker-i ṭu‘m-ı la‘l ile helvā

Sālik-i rāh-ı vaşl olurdum eger
Kār-ger olmasa göñülde hevā

‘Ālem-i dilde gördüm el-ḥāşıl
Ehl-i derde ḥavāledir sevdā

Ey Tecellī dem-i mūdāvāda
Derd-i dildir saňa medār-ı devā

... / ... / ...

Dilā hem-vāre ol serv-i dil-ārā
Heveskār-ı hevādır kākülāsā

Dem-ā-dem ‘arşa-i ‘ālemde gördüm
Musallaṭdır dil-i evkāra sevdā

Kemāl-i āh ile geh geh revādır
Ser-i kūh ehl-i derde olsa me‘vā

‘Aşādār-ı der-i dildāra her dem
Medār-ı kârdır gördüm mudārā

Muḥaşşal ey Tecellī kār-ı ‘ālem
Mu‘ammādır mu‘ammādır mu‘ammā

... / ... / ...
( ) ( )

Dil dem-i mülde hem-dem olsa saňa
Mevsim-i gülde mahrem olsa saňa

[4]

Arada olmasa kelāl ü keder
Kār-ı ‘ālem müsellemler olsa saňa

... / ... / ...

Dilde kederdir heme kār-ı hevā
Ṭul-i emeldir heves-i mā-sivā

‘Arşa-i ‘ālemde şorarsañ eger
Vālih ü āvāre gerekdir gedā

... / ... / ...

Sevdā-kede-i kederde ḥālā
Oldum seme-i kelāl-i sevdā

Derdiñle elem degil revâdır
Olsam heme kâr-ı dilde rüsvâ

___/___/___

Kâm-ı dile vâsıl olurдум dilâ
Olmasa dildâr eger ehl-i hevâ

Vâlih olursa dil-i güm-kerde ger
‘Arşa-i ‘âlemde revâdır revâ

___/___/___

La‘lîñ ki müdâm ola gülâsâ
Gül hem-dem olur saña mülâsâ

Derd-âver olursa dil revâdır
Her dem kederiñle kâkülâsâ

___/___/___/___

Dilâ merhem-i mül dem-â-dem saña
Devâdır devâdır devâdır devâ

Muḥaṣṣal medâr-ı ḥuṣûl-i merâm
Du‘âdır du‘âdır du‘âdır du‘â

Dem-â-dem maḥall-i seḥerde du‘â
Revâdır revâdır revâdır revâ

Kemâl-i heves serde ammâ müdâm
Hevâdır hevâdır hevâdır hevâ

___/___/___

Dilâ şadr-ı vişâl-i ‘âlem-ârâ
Mu‘allâdır mu‘allâdır mu‘allâ

[5]

Melek-rûlarda da ol rûh eger
Dil-ârâdır dil-arâdır dil-ârâ

___/___/___
(___) (___)

‘Arşa-i ‘âlem-i himemde dilâ
Der-i dildârdır saña mevâ

Raḥm olur devr-i mihr-i âha göre
Olmasa kesiklik hilâlâsâ¹³

(Ḥarfü'l-Ḥâ)

___/___/___
(___) (___)

Devr-i güldür dem-â-dem-i memdûḥ
‘Âlem-i müldür ‘âlem-i memdûḥ

Hele derdim dem-â-dem olsa olur
Ḥarem-i dilde maḥrem-i memdûḥ

Dem-i vaṣl olsa da murâd alsam
Gelse ol rûh-ı ekrem-i memdûḥ

Dile merhem olurısa da ammâ
Derd-i müldür o merhem-i memdûḥ

Ey Tecellî müdâm derdimdir
‘Âlem-i dilde hem-dem-i memdûḥ

___/___/___

Revâdır olsam ol dildâra meddâḥ
Olur dil-dâdeler hem-vâre meddâḥ

¹³ Mısra'ın vezni ikinci tef'ilede aksamaktadır.

Hevādārım dem-ā-dem kākülāsā
Olurdum turre-i tarrāra meddāh

___./___./___

Mihriñle olur vişāl memdūh
Derdinle olur melāl memdūh

Hem-vāre ger āh ile revādır
Olsa dem-i verd-i āl memdūh

[6]

___./___./___
(___) (___)

Derd-i dildir medār-ı ehl-i şalāh
Hāldir hāl kār-ı ehl-i şalāh

Medd-i āh kirām-ı ‘ālemdir
‘Alem-i lem‘a-dār-ı ehl-i şalāh

(Harfū'd-Dāl)

___./___./___

Devr-i ‘ālemde dilā hem-vāre derd
Maḥrem olsa saña vara vara derd

Gördüm āgehdır medār-ı āhile
Germ ü serd-i ‘ālem-i ekdāra derd

Vālih ü sersām olurdum gāh gāh
Olmasa ger hem-dem-i evkāra derd

Kām alurdum dergeh-i dildārda
Dāde gelse maḥrem-i esrāra derd

Ey Tecellî kār-ı dilde inlerim
Muṭṭalî‘dir eshel-i her-kāre derd

___./___./___
(___) (___)

‘Ālem-i dilde hem-demim mes‘ūd
Mevsim-i gülde maḥremim mes‘ūd

Kāse-i mül müdām eliñde gerek
Gül-i āl-i müsellemin mes‘ūd

___./___./___

Gelmelü olsa dil-i āgāha derd
Hem-reh olur āh-ı seḥergāha derd

Lem‘a şalar kūh ile şahrālara
Hem-ser olursa ‘uluvv-i āha derd

(Harfū'r-Rā)

___./___./___

Hem-vāre ki dil hümā-himemdir
Rām olsa ḥamāme-i ḥaremdir

[7]

Derd-i ser her gedā seḥerde¹⁴
Āh-ı dem-i germile iremdir

Gel gör ki semā‘a gelse dildār
Ṭāvūs-ı müsellemin iremdir

Devr-i heme-demde kāse-i māh
Dil-dāde-i dehre ṭās-ı semdir

¹⁴ Vezin aksamaktadır.

Hâl aña Tecelliyâ hamûl ol
Ehl-i dile derd-i ser keremdir

___./___./___

Âlâmile dil ki der-hevâdır
Âhımla mu'âdil-i hümadır

Her ehl-i heves merâm-ı dilde
Âvâre vü vâlih ü gedâdır

Sevdâ-kede-i elemde kârim
Dildâra seher seher du'âdır

Gördüm keder-i keselde ammâ
Derd-i dile derd-i mül devâdır

‘Âlemde Tecelliyâ dem-â-dem
Hem-vâre elem saña revâdır

___./___./___

Âdemde dilâ kerem gerekdir
Mîhr ü heves-i himem gerekdir

Dil-dâde-i her maħalle me'vâ
Sevdâ-kede-i elem gerekdir

Sâlik heme hâle mâlik olsa
Lâl olmasa da aşem gerekdir

Hem-vâre hasûda kâse kâse
Devr-i dem-i mülde sem gerekdir

‘Âlemde Tecelliyâ mehâsâ
Dil mihre göre ‘alem gerekdir

___./___./___

Her seher ‘âlemde kârim âhdır
Sâlikim hem-râhum âh u vâhdır

Düde-i âh-ı rev-i râh-ı vişâl
Mâ-ħaşâl ehl-i sülûke râhdır

[8]

Kârgâh-ı ‘âlem-i esrârda
Meslegim hem-vâre ol dergâhdır

Âgeh ol soñra der-i dildâra gel
Vâşıl-ı evvel dil-i âgâhdır

Ey Tecellî ehl-i derd ol ehl-i derd
Derd-i dil ilhâm-ı sırrullâhdır

___./___./___

Âhım seher-i hevâ degildir
Kârim heves-i sevdâ degildir

Diller ki ola helâk-i dildâr
Var olsa maħal devâ degildir

Dâd olmasa ger du‘â olursa
Ol resm du‘â du‘â degildir

Dildâra hasûd maħrem olsa
İslâma göre revâ degildir

Hem-vâre Tecelliyâ megesvâr
Dil hem-himem-i hüma degildir

___./___./___
(___) (___)

Âh-ı dil serv-i dil-ârāmımdır
Derd-i ser maħrem-i âlāmımdır

‘Arşa-i şavma‘a-i derd ü keder
Sâhe-i dergeh-i ârāmımdır

Mihr-i âhım hele her ma‘rekede
Hem-ser-i lem‘a-i şamşamımdır

Dil-i âvârede ekdâra göre
Elem âlûde-i ser-sâmımdır

Ey Tecellî girih-i kâkülde
Heves-i tûl-i emel dāmımdır

___./___./___

Mül mevsim-i gülde hem-demimdir
Gül ‘âlem-i mülde maḥremimdir

İmdād-ı hevâda kâkülāsā
Dil hem-heves-i müselleminimdir

[9]

Âhım ki gönülde kâr-gerdir
Mihrüñle medâr-ı derd-i serdir

Sūdâ-ger-i misk kâkül olsa
‘İtr-âver-i ‘arşa-i kederdir

___./___./___./___

Mādām ki ‘âlem de hevâ vü hevesimdir
Derd-i dile âh-ı seḥer imdād-resimdir

İkrāma göre gâh simât-ı keremimde
Tāvus ḥarem-i mirvaḥa dâr-ı megesimdir

___./___./___
(___) (___)

Dūd-ı âhım ki ‘âlem-dârımdır
Derd-i ser ma‘reke-i dârımdır

Hele sevdâ-kede-i ‘âlemde
Dil-i âvâre emekdârımdır

Göñlüm ol kâkül-i mekkârdadır
Hevesim turre-i tarrârdadır

Âgeh ol her dil-i âgâh müdām
‘Arşa-i ‘âlem-i esrârdadır

___./___./___
(___) (___)

Saḥa dirdim dilâ ki hem-demdir
Elem ü âh u vâḥ maḥremdir

Âgeh ol âgeh ol ki her âgâh
Maḥrem-i sır her dü-‘âlemdir

___./___./___

Dil-âverlikde ol rûḥ-ı muşavver
Dil-âverdir dil-âverdir dil-âver

Hevādâr-ı vişâl-i ‘İtr-ı kâkül
Mua‘ṭtardır mu‘aṭtardır mu‘aṭtar

Medâr-ı tu‘me-i medḥimile sekr
Mükerrerdır mükerrerdır mükerrer

[10]

Muḥaşşal atlas-ı siḥr-i kelāmım
Ser-â-serdir ser-â-serdir ser-â-ser

(Ḥarfü's-Sîn)

___./___./___
(___) (___)

Derd-i serdir dilâ me‘âl-i heves
Elem ü âhdır kemâl-i heves

Devr-i ‘âlemde kâse-i semdir
Tās-ı ekdâr-ı mekr ü âl-i heves

Hele hem-vāre 'ālem-i dilde
Gördüm eksik değil kelāl-i heves

Erre-i 'ömr-i ehl-i sevdadır
Süllem-i saḥ-ı mäh u sāl-i heves

Ey Tecellî maḥal maḥal gördüm
Dilde der-kârdır hilāl-i heves

... / ... / ...
( ) ( )

Gelür ammā semā'a ger tāvūs
Olmasa mahrem-i keder tāvūs

Harem-i dergeh-i elemde müdām
Hem-dem-i āhdır seher tāvūs

... / ... / ...

Ehl-i dile hem-dem olsa tāvūs
Sâliklere mahrem olsa tāvūs

Sevdâ-kede-i semā'a gelse
Her ḥālime a'lem olsa tāvūs

(Ḥarfū's-Şād)

... / ... / ...

Kākülāsā her maḥal sehḥāre ḥırş
Derd-i serdir 'āleme mekkāre ḥırş

Ehl-i derde ṭurre-i ṭarrārevār
Sedd-i rāh-ı vaşl olur hem-vāre ḥırş

Derde ehl olsa heveskār olmasa
Dergeh-i dildārda her käre ḥırş

[11]

İñlerim ammā mü'ekkildir müdām
'Aks-i her-kāre dil-i evkāre ḥırş

Ey Tecellî umarım her ḥâlde
Maḥv ola derdiñle vara vara ḥırş

... / ... / ...
( ) ( )

Sālike varṭa-i emeldir ḥırş
Ādeme şadme-i keseldir ḥırş

'Arşa-i kârgāh-ı 'ālemde
'İlel-i kār-ı her mileldir ḥırş

Gāh olur dilde kār-gerdir ḥırş
Sālik-i rāha derd-i serdir ḥırş

Hele 'ālemde añladım ammā
Heme ehl-i dile kederdir ḥırş

(Ḥarfū't-Tā)

... / ... / ...

Āhım ki ola kākül-i dildāra musallaṭ
Kākül de olur ṭurre-i ṭarrāra musallaṭ

Der-kār-ı merām-ı dil-i āvāre olurdım
'Ālemde ḥasūd olmasa her gāh musallaṭ

Ālām ile ekdāra göre dūr degildir
Olsa dile ol ṭurre-i mekkāre musallaṭ

Āhımıla seher dergeh-i dildāra varırdım
Der[d]-i dil eger olmasa hem-vāre musallaṭ

Her gâh Tecellî hele 'âlemde revâdır
Derd olsa dem-â-dem dil-i evkâra musallat

___./___./___

Derd olsa dilâ saña musallat
Âhım da olur aña musallat

Ehl-i hevese revâdır olsa
Her dem keder-i hevâ musallat

[12]

Geh geh dem-i gerd olur musallat
Geh geh dem-i serd olur musallat

Hem-vâre gürûh-i ehl-i hâle
Âlâmıla derd olur musallat

(Harfû'l-'Ayn)

___./___./___

Âh-ı dile mahrem olsa tâlî
Derd-i sere a'lem olsa tâlî

Hem mevsim-i gülde devr-i mülde
Hem-kâse vü hem-dem olsa tâlî

Dil-dâde gedâlara muhaşşal
Her hâlde erham olsa tâlî

İkrâm-ı merâsim-i keremde
Hem-vâre müsellemler olsa tâlî

'Âlemde Tecelliyâ dem-â-dem
Mes'ûd u mükerrerrem olsa tâlî

___./___./___

(. . .) ( )

Kâr-gerdir kemâl-i ehl-i semâ
Sehldir her muhâl-i ehl-i semâ

'Âlem-i dilde sırr-ı Mevlâdır
Heves-i merd-hâl-i ehl-i semâ

Sâlike hâldir hasûda harâm
Kâr-ı sihr-i helâl-i ehl-i semâ

Kuhl-ı resm-i kirâm-ı 'âlemdir
Derd ü âh u melâl-i ehl-i semâ

Ey Tecellî revâdır 'âlemde
Olmasa ger kelâl-i ehl-i semâ

___./___./___

Evvelâ ol kâkül-i mekkâra oldum muhtâlî
Soñra sihr-i turre-i şarrâra oldum muhtâlî

Kâmkâr olsam revâdır 'âlem-i ekdârda
Lem'a-i mihriñle her esrâra oldum muhtâlî

___./___./___
(. . .) ( )

[13]

Derd-i dildir şalâh-ı ehl-i semâ
Hâldir işlâh-ı ehl-i semâ

Allah Allah mahall-i ma'rekede
Âh-ı dildir silâh-ı ehli semâ

Devr-i dâ'im merâm-ı ehl-i semâ
Derd-i dildir müdâm ehl-i semâ

Lem'a-i gerin mihr-i 'âlem-vâr
Kâr-gerdir husâm-ı ehl-i semâ'

(Harfû'l-Kâf)

... / ... / ...
( ) ( )

Âdem 'âlemde ehl-i hâl gerek
Maḥrem-i hâl olursa lâl gerek

Elem ü âh u vâh ile ammâ
Dil-i âvârede melâl gerek

Mâh-rûlarda rahm olursa eger
Va'de-i vaşla mâh u sâl gerek

Saḥa umma ki râm ola dildâr
Serde tâlî'le elde mâl gerek

Ehl-i hâl ol Tecelliyâ ki murâd
Dûrr ü güher degil kemâl gerek

... / ... / ...

'Âlem-i mülde dile hem-dem gerek
Mevsim-i gülde dem ü 'âlem gerek

Dergeh-i dildârda geh geh hele
Derd-i dil kâmıla hem merhem gerek

Gelse ger ol dergehe ammâ ḥasûd
Vehle-i evvelde aḥa sem gerek

'Âlem-i mülde hele her sâde-rû
Velvele-ârâ vü müselleḥ gerek

Dilde Tecellî saḥa her hâlde
Derd ü elem hem-dem ü maḥrem gerek

... / ... / ...

[14]

Ehl-i dil âlûde-i sevdâ gerek
Vâlih ü dildâde vü rûsvâ gerek

Her dil-i rûsvâ ki heveskâr ola
Meslek aḥa kûhıla şahrâ gerek

... / ... / ...

Seher vâlâ-der-i dildâra geldik
Gedâvâr ol kerem-Kirdâra geldik

Dil-i âgâh ile el-ḥamdülillâh
Sevâd-ı 'âlem-i esrâra geldik

... / ... / ...

Her dil-i vâlihde ki sevdâ gerek
'Arşa-i ekdârda vara gerek

Olmasa ḥussâd saḥa râm eger
Seglere hem-vâre mudârâ gerek

(Harfû'l-Lâm)

... / ... / ...

Hem-ser olsa turre-i tarrâra gül
Lem'a şalsa kâkül-i dildâra gül

Mevsim-i gülde dem-â-dem mâhvâr
Kâse-i müldür dil-i evkâra gül

Âh-ı germ-â-germile mesmûm olur
Gelmek olsa 'arşa-i ekdâra gül

Hâlîme âgeh degildir añlarım
Vâlih ü dil-dâde vü âvâre gül

Ey Tecellî 'âlem-i mülde müdâm
Kâsevâr olsa saña hem-vâre gül

---/---/---

Evvelâ sırr-ı kemâle mahrem ol
Şoñra maşşûd-ı kirâm-ı 'âlem ol

Mâlik-i 'ilm ü kemâl olduñsa da
'İlmile dil-dâde olma âdem ol

Her maḥal her dem şalâh-i ḥâlîle
Sâlik-i râh-ı îlâha hem-dem ol

[15] Olmadıñsa hem-reh-i merd-i sülûk
Gördüğün ehl-i kemâle erḥam ol

Ey Tecellî dergeh-i dildârda
Kâmil ol kâm al 'amelde muḥkem ol

---/---/---

Dûd-ı âhımıla ki hemdir gönül
Kâkül-i dildâra mahremdir gönül

Âhıla her dem der-i dildârda
Derd-i ehl-i ḥâle a'lemdir gönül

Hem-dem-i âh olsa revâdır gönül
Mahrem-i her ehl-i hevâdır gönül

Râh-ı murâd-ı der-i dildârda
Vâlih ü âvâre gedâdır gönül

---/---/---

Silâh-ı şadme-i âhım muḥaşşal
Mükemmeldir mükemmeldir mükemmel

Dil-i âvârelerde ḥükm-i sevdâ
Müdelleldir müdelleldir müdellet

---/---/---

Dem-â-dem dilâ saña tûl-i emel
Keseldir keseldir keseldir kesel

Olursañ müdâme heveskâr eger
Maḥaldir maḥaldir maḥaldir maḥal

---/---/---

Keremkârâ dem-â-dem kâmkâr ol
Simâṭ-ı mülde mihr-i lem'adâr ol

Elem görme mehâsâ eksik olma
Dil-ârâmm müdâm 'âlemde var ol

(Ḥarfü'l-Mîm)

---/---/---

[16] Derdim oldur hevâdadır gönülüm
Heves-i mâ-sivâdadır gönülüm

Seḥer ammâ medâr-ı âhımıla
Kârgâh-ı semâdadır gönülüm

Hele âvâre olsa da geh geh
Reh-i vâlâ-serâdadır gönülüm

Lem'a-i mäh-ı hāledāra göre
Mā-ḥaṣal levḥ-i sādedir göñlüm

Ey Tecellî der-i dil-ārāda
Seḥer ammā du'ādadır göñlüm

... / ... / ...
( ) ( )

Der-i dildāra ki dūr-ā-dūrum
Kār-ı derd ü eleme me'mūrum

Ṭurreāsā heves-i kākülde
Gör e hem sāḥir ü hem meshūrum

Ḥamd ol Allāh'a melûl olsam da
Dem-i ālāma göre mesrūrum

Gāh olur dāver-i 'aşr olsam olur
Gāh olur gerd-i kederde mūrum

Ey Tecellî hele āḥımla seḥer
Lem'a-i devḥa-i kūh-ı Ṭūrum

... / ... / ...
( ) ( )

Dergehiñde olursa 'adl ü kerem
Sehl olur ehl-i ḥālde derd ü elem

Āgeh ol āgeh ol dil-ārāmım
Herkes olma hem-dem ü mahrem

Hem-dem olsañ ḥasūd-ı evkāra
Kederiñle helāk olu[r] ādem

Ādeme dāmdır hevā vü heves
Mekr-i ḥussāda a'lem ol a'lem

Dil-i rüsvā Tecelliyā ammā
Derd-i ṭul-i emelledir her dem

... / ... / ...
( ) ( )

Gāh olur mihr-i la'liñe dūrum
Kāse-i māvār meksūrum

[17]

Gāh olur kārgāh-ı ṭurreñde
Heves-i kākülünle meshūrum

Gāh olur mülk-i 'ālem-i dilde
Her āḥım umūra me'mūrum¹⁵

Gāh olur hem-ser-i meges olurum
Gerd-i rāh-ı melālde mūrum

Gāh olur ey Tecellî el-ḥāşıl
Mihr-i āḥımla lem'a-i Ṭūrum

... / ... / ...
( ) ( )

'Ālem-i dilde ehl-i ḥāl olalım
Mālik-i gevher ü kemāl olalım

Rehrev-i 'ālem-i melāle göre
Gerd-i rāhrev-i vişāl olalım

¹⁵ Vezin ilk tef'ilede aksamaktadır.

___./___./___

Gördüm heyesinle hem-dem oldum
Vardım elemiñle mahrem oldum

Hem-vâre reh-i merâm-ı dilde
Gerd-i kederinle serse[re]m oldum

Âhımla şehir ki hem-dem oldum
Âlâm ile derde mahrem oldum

Sevdâ-kede-i murâd-ı dilde
Ma'lûm-ı kirâm-ı 'âlem oldum

___./___./___

Dil-dâde-i mihr-i ehl-i hâlim
Âvâre-i 'âlem-i melâlim

Âlâm ile kârgâh-ı dilde
Südâ-ger-i gevher-i kemâlim

Râh-ı emele ki sâlik oldum
Ma'lûm heme memâlik oldum

Mahrem-kede-i melâl-i dilde
Maşşûl-i merâma mâlik oldum

___./___./___

'A tâ vü keremde o mihr-i himem
'Alemdir 'alemdir 'alemdir 'alem

Muḥaşşal medâr-ı ḥuṣûl-i merâm
Diremdir diremdir diremdir direm

___./___./___

'Âlemde dilâ heme dem-â-dem
Dil-dâde-i mül gerekdir âdem

Hem-vâre kirâm-ı ehl-i hâle
Sevdâ-kede-i kederdir 'âlem

___./___./___

Emr-i elemiñle 'âmil oldum
Mihr-i kederinle kâmil oldum

Dergâh-ı himemde ḥamdülillâh
Derdiñle murâda vâşıl oldum

(Ḥarfû'l-Vâv)

___./___./___
(___) (___)

Kâkülün mekr ü âl ile memlû
Turre-i sihr-ḥelâlile memlû

Devr-i 'adliñde göñlüm olsa olur
'İlm ü ḥilm ü kemâlile memlû

Ehl-i hâle mühim degildir eger
'Âlem olursa mâlile memlû

Olur ammâ medâr-ı derde göre
Dil-i rüsvâ kelâlile memlû

Ey Tecellî revâdır 'âlemde
Olsa göñlüm melâlile memlû

___./___./___

Olmasa kâsem hilâlâsâ tolu
Vara vara tolmaldur tolmalu

[19]

‘Arşa-i ‘ālemde ammā her maḥal
 Āh u vāḥım sāde-rūdur sāde-rū

· · · · / · · · · / · · · ·
 (· · ·) (· · ·)

Olsa ger ‘ālem āhile memlū
 Sāhe-i lem‘adār olur her sū

Kederiñle revādır ‘ālemde
 Sehm olursa ḥasūda her ser-i mū

(Ḥarfū'l-Hā)

· · · · / · · · · / · · · ·

Vişāl olsa mül olsa maḥrem olsa
 Sürūr olsa dem-ā-dem ‘ālem olsa

Hemāre va‘deñe mesrūr olurđum
 Esās-ı ‘adl ü dādıñ muḥkem olsa

Dem-ā-dem derd-i la‘liñle revādır
 Elimde her tolu kāsım sem olsa

Simāt-ı ‘ālem-i vaşlıñ umardım
 Eger hem-demleriñde ādem olsa

Tecellī-yi gedāāsā revādır
 Gönül derd ü elemle hem-dem olsa

· · · · / · · · · / · · · ·

Müşıla-i kākülün āl olmasa
 Silsile-i āḥıma dāl olmasa

Ehl-i dil emriñle murād olsa da
 Kār-ı vişāl emr-i muḥāl olmasa

İñle göre kāmım alurdum eger
 Serde hevā dilde kelāl olmasa

Dür degildir heves-i hırş ile
 Her dil-i āvārede ḥāl olmasa

Āh Tecellî dem-i vaşl olsa da
 Dilde sürūr olsa melāl olmasa

· · · · / · · · · / · · · ·
 (· · ·) (· · ·)

Ṭās-ı mül kāse-i hilāl olsa
 Mihr-i la‘liñle verd-i āl olsa

Maḥremiñ olmasa arada ḥasūd
 Hem-demiñ merd-i ehl-i ḥāl olsa

[20]

Dürd-i müldür devā degil dārū
 Dil-i evkārda melāl olsa

Vaşlıñ ol dem umardım ‘ālemde
 Derd-i dilde eger kemāl olsa

Ey Tecellî kemāl-i derde göre
 Dil-i āvārede kelāl olsa

· · · · / · · · · / · · · ·

Kākülün mekkār u şehḥār olmasa
 Ṭurreler şehḥār u mekkār olmasa

‘Ālem-i ekdārda ālāmıla
 Derd-i ser(d) hem-vāre der-kār olmasa

İñlerim rüsvā olurđum ‘āleme
Göñlüm ol serve hevādār olmasa

Gerd-i rāh-ı derd olurđum mā-ḥaṣal
Meslegim dergāh-ı dildār olmasa

Ey Tecellī kām alırdım āhıla
Dil müdām ‘ālemde evkār olmasa

.../.../...
(...)(...)

Kār-ı sālīk dem-ā-dem āh olsa
Merd vāşıl-ı der-İlāh olsa

Rāh-ı chl-i sülükde her dem
Dil-i āvāre gerd-i rāh olsa

Şadme-i dehr chl-i ḥāle göre
Kār-ı ekdār gāh gāh olsa

Dil-i evkārda medār-ı merām
Elem ü derd ü āh u vāh olsa

Ey Tecellī murād alurđum eger
Derd-i dil ḥālime güvāh olsa

.../.../.../...

Ekdār u kelāl olmasa ḥāl olsa göñülde
Ālāmıla hem-vāre kemāl olsa göñülde

Her dem heves-i vaşl-ı dil-ārā da revādır
Derd ü elem ü āh u melāl olsa göñülde

[21]

Her seḥer mihr-i dil-i āgāhıla
Dergeh-i dildāra varsam āhıla

Vara vara ‘ālem-i ekdārda
Hem-reh olsam derd ü āh u vāhıla

.../.../.../...

Mādām ki o kāküller mekkāredir ‘ālemde
Dil-dāde gedālar da āvāredir ‘ālemde

Der-kār-ı merām olma her ḥālde āgāh ol
Hem-vāre melek-rūlar seḥḥāredir ‘ālemde

.../.../.../...

Görsem dem-i vaşl olsa kelāl olmasa dilde
Hem-vāre sürür olsa melāl olmasa dilde

Meshūr-ı dil-i kākül-i mekkārīñ olurđum
Ger turreleriñ siḥr-i ḥelāl olmasa dilde

.../.../...
(...)(...)

Olmadıñsa dilā eger āgāh
Dürdür dür saña rāh-ı İlāh

Hele güm-rāh olurđum ‘ālemde
Olmasa hem-rehim dem-ā-dem āh

(Müfredāt)

___/___/___/___

Dilā mekr-i kākül kederdir saña
Hevā vü heves derd-i serdir saña

___/___/___/___
( ) ( )

Derd-i dildir medār-ı hāl-i şalāh
Âhdır lem'a-i me'āl-i şalāh

___/___/___/___
( ) ( )

Serverā dād kām-kārā dād
Mihr-i la'liñdedir medār-ı murād

___/___/___/___

Dilde āh ile keder der-kārdır
Sālike me'vā der-i dildārdır

___/___/___/___
( ) ( )

Sedd-i rāh olmasa mesāda 'ases
Vaşl-ı dildāra mūmdur herkes

___/___/___/___
( ) ( )

'Ālem-i dilde kār-gerdir hırş
Her heveskāra derd-i serdir hırş

[22]

___/___/___/___

Her kâre ki āh ola musallaṭ
Evsat gerek āh-ı dilde evsat

___/___/___/___
( ) ( )

Olsa dil mihr-i āh ile lāmi'
Sedd-i rāh-ı vişāl olur tālî'

___/___/___/___
( ) ( )

Kār-ı kākül ki mekr ü āl gerek
Ṭurre de ehl-i mekr olur görerek

___/___/___/___

Dil-ārāmım saña dil-dādedir gül
Dem-ā-dem vaşlña āmādedir gül

___/___/___/___

Ma'rekegāhım ki elemdir mūdām
Āh-ı seḥergāhım 'alemdir mūdām

Süleymān Efendi Maṭba'asında ṭab' olunmuşdur

Sene

1290 [1873/74]

F. SÖZLÜK

âdem	: Dünyadan ilk yaratılan adam; ilk peygamber, Hz. Âdem; adam
‘adl	: doğruluk
âgāh	: bilgili, haberli, uyanık.
âgeh	: bilgili, haberli, uyanık.
āh	: ah, yazık, feryat, figan.
‘aks	: çarpma, çarpıp geri dönme.
āl	: hile, düzen, dek
al-	: almak, alıp götürmek.
ālām	: kederler, elemeler, acılar, sızılar.
‘âlem	: dünya, cihan.
a‘lem	: en iyi, en çok bilen, bilgili.
‘âlem	: nişan, alamet, bayrak, sancak.
‘âlem-ārā	: âlemi, dünyayı süsleyen.
‘âlem-dār	: bayrak taşıyan.
‘âlem-vār	: âlem gibi.
Allah	: Tanrı, Allah.
ālūde	: bulaşmış, bulaşık.
āmāde	: hazır, hazırlanmış.
‘amel	: niyet, iş.
‘āmil	: sebep, işleyen, yapan.
ammā	: fakat, lâkin, ancak, şu kadar ki.
aña	: ona.
añla-	: anlamak, bilmek, kavramak.
ara	: ara, aralık, iki şeyin arası.
arada	: arada, iki şeyin arasında.
ārām	: durma, dinlenme, eğlenme, yerleşme, istirahat etme.
‘arşa	: yer, toprak.
āsā	: gibi.
‘aşādār	: asa tutan, değnekli, eli sopalı.
ašem	: çok sağır, kulakları hiç işitmeyen kimse.
‘ases	: gece devriye gezen, gece bekçisi.
aşlā	: kesinlikle, hiç bir zaman.

‘aşr	: yüzyıl, ikinci vakti, çağ.
‘atâ	: hediye, ihsan, tuhfe, bağışlama, bahşiş.
atlas	: üstü ipek, altı pamuk kumaş.
âvâre	: serseri, boş gezen, işsiz güçsüz, aylak, dağınık, perişan.
bî-nukat	: noktasız.
dād	: adalet, doğruluk, ihsan, vergi.
dā’im	: devamlı, sürekli.
dāl	: Osmanlı alfabesinin 10. harfi; iki kat olmuş, kambur.
dām	: tuzak, ağ.
dār	: ev, yer, yurt.
dārū	: ilaç.
Dāver	: Allah’ın isimlerinden; doğru, insafı olan hükümdar, vezir veya hakim.
degil	: olumsuzluk ifade eden bir edat.
dehr	: dünya, zaman, devir.
dem	: soluk, nefes, an, vakit, içki.
dem-ā-dem	: her vakit, sık sık.
der	: kapı; -de, içinde.
derd	: gam, keder, sıkıntı.
derd-āver	: dert getiren, taşıyan.
dergāh	: tekke, kapı yeri, kapı önü.
dergeh	: tekke, kapı yeri, kapı önü..
der-hevā	: hava üzere, havada bulunan.
der-kār	: malum, aşikar, bilinen, belli, işte, iş üzerinde bulunan.
devā	: ilaç, çare, tedbir.
devr	: dönme, bir şeyin etrafını dolaşma, dönüp dolaşma, zaman, çağ.
di-	: demek, söylemek, ifade etmek.
dil	: gönül, kalp.
dil-ārā	: gönül alan, gönül kapan, gönül okşayan.
dil-ārām	: gönül alan, gönül kapan, gönül okşayan.

dil-āver	: yiğit, yürekli.
dil-dāde	: gönül vermiş, âşık
dildār	: birinin gönlünü almış, sevgili.
direm	: akçe, para, dirhem, gümüş para.
dīvānçe	: küçük şiir mecmuası.
du‘ā	: Allah’a yalvarma, niyaz, birini çağırma, bir yere gönderme.
dūd	: duman, tütün.
dūde	: soy sop, kabile, ocak.
dūd-ı āh	: āh dumanı.
dūr-ā-dūr	: uzak uzak, uzaktan uzağa.
dū-‘alēm	: iki dünya.
dür	: inci, gevher.
eger	: eğer, şayet.
ehl	: sahip, malik, maharetli, usta, bir yerde oturan.
ehl-i derd	: dert ehli, dertli.
ehl-i şalāh	: namuslu, doğru olan kimse.
ekdār	: kederler, kasavetler, gamlar, tasalar.
ekrem	: daha kerim, çok şeref sahibi, pek cömert, eli açık kişi.
eksik	: noksan, nakıs, tam olmayan.
el	: el, dest.
elem	: acı, sızı, ağrı, keder, dert, maddî manevî ızdırap.
el-ḥamdülillāh	: Allah’a hamd olsun, Allah’a şükür.
el-ḥāşıl	: netice, itibarıyla, hâsılı, sözün kıyası.
emekdār	: emek veren, emeği geçen.
emel	: ümit, umma, arzu, hırs, tama
emr	: emir, iş buyurma, buyruk, buyrultu.
erre	: bıçkı, testere.
erḥam	: en merhametli, çok acıyan.
esās	: asıl, temel, doğruluk, gerçek.
eshel	: daha, en, pek kolay.
esrār	: gizlenilen ve bilinmeyen şeyler, aklın eremeyeceği işler.
evkār	: kuş yuvaları.

evsať	: bir şeyin ortası, orta halli, ortadaki, yüksek ile alçak arası.
evvel	: ilk, önce, birinci, eski, geçmiş zamanlar.
evvelâ	: ilk olarak, başlangıçta, öncelikle.
gâh gâh	: zaman zaman, ara ara, vakit vakit.
gedâ	: kul, köle, dilenci, yoksul.
gedâāsâ	: dilenci gibi, köle gibi.
gedâvâr	: dilenci gibi, köle gibi.
geh geh	: zaman zaman, ara ara, vakit vakit.
gel-	: gelmek, bir yara varmak.
ger	: eğer, şayet.
gerd	: toz, toprak, tasa, gam, keder.
gerek	: lâzım, şart.
germ	: sıcak.
germ-â-germ	: kızışıp ısınmış, pek ısınmış, sığağı sığağına.
gevher	: elmas, cevher, inci, değerli taş, bir şeyin aslı, esası.
gîrih	: kırışık, kıvrım, düğüm, bağ.
gönül	: gönül, kalp.
gör-	: görmek, fark etmek.
göre	: nazaran, bakarak.
güher	: elmas, cevher, inci, değerli taş, bir şeyin aslı, esası.
göl	: çiçek, bilinen çiçek, gül ağacı.
gölāsâ	: gül gibi.
güm-kerde	: adı sanı kaybolmuş, izi yok olmuş, eseri kalmamış.
güm-râh	: yolunu kaybetmiş, şaşırmış; bol, gür.
gürûh	: cemâat, bölük, takım.
güvâh	: şahit, delil, tanık.
hâl	: şimdiki zaman; oluş, bulunuş, suret, keyfiyet.
durum.	
hâlâ	: şimdi, henüz.
hâledâr	: hâleli, hâlelenmiş.
hamâmāsâ	: güvercin gibi.
hamâme	: güvercin.
hamd	: şükür, Tanrı'ya olan şükran duygularını bildirme.

hamdülillâh	: Allah'a çok şükür.
hamül	: tahammüllü, sabırlı, dayanıklı.
harâm	: şeriatça, dince yasak edilmiş şey.
hareh	: herkesin girmesine müsaade edilmeyen, saygıdeğer ve kutsal yer.
hâşıl	: husule gelen, husul bulan, peyda bulan; olan, çıkan, üreyen, türeyen, biten.
hasūd	: hasetçi, kıskanç, çekemeyen.
havâle	: bir işi veya bir şeyi başka birine bırakma, üstüne bırakma.
helâk	: mahv olma, ölme, harcanma, çok yorulma.
helâl	: kullanılması şer'an caiz olan, dinin hükümleri bakımından kullanılabilen, haram olmayan şey.
hele	: hiç olmazsa, en azından.
helvâ	: unlu, yağlı ve şekerli maddelerden yapılan bir tatlı.
hem	: de, da, dahi anlamına gelen bir edat.
hemâre	: dâimâ, her zaman.
hem-dem	: sıkı fıkı, can ciğer arkadaş.
heme	: cümle, hep, bütün.
heme-dem	: her zaman, dâimâ.
hem-heves	: aynı hevesi taşıyan.
hem-himem	: himmeti benzeyen.
hem-kâse	: kâseleri, kadehleri bir olan, çanak arkadaşı.
hem-reh	: yoldaş, aynı yolda giden.
hem-ser	: arkadaş, kafadar.
hem-vâre	: dâimâ, her zaman.
her	: hep, bütün.
her dem	: her dakika, her zaman, dâimâ.
herkes	: herkes, bütün kişiler.
hevâ	: istek, arzu, sevgi, hoşlanma.
hevâdâr	: havadar, etrafı açık, rüzgârlı yer; yâr, dost.
heves	: arzu, istek, gelip geçici istek.
heveskâr	: istekli, hevesli.
hırş	: öfke, kızgınlık, azgınlık, sonu gelmeyen arzu, istek.
hilâl	: yeni ay.
hilâlāsâ	: yeni ay gibi.

Atabey KILIÇ

hilm	: insanın tabiatında olan yavaşlık, yumuşaklık.
himem	: gayretler, çalışmalar, yüksek iradeler; ermiş olanların tesirleri.
husām	: keskin kılıç.
hussād	: kıskananlar, çekemeyenler, hasetçiler.
huşul	: üreme, türeme, çıkma.
hükûm	: yargı, emir, komuta.
hümā	: devlet kuşu, saadet, kutluluk.
ıstılāh	: bilim sözü, tabir, terim.
ıtr	: güzel, hafif, latif koku.
ıtr-āver	: ıtır, güzel koku getiren.
ikrām	: hürmet, saygı gösterme; ağırlama, bir şeyi hediye, armağan olarak verme.
ilāh	: Tanrı, mabut.
ilel	: hastalıklar, illetler, sakatlıklar.
ilm	: bilme, biliş, okuyarak öğrenilen bilgi.
imdād-res	: yardım getiren, yardım ulaştıran.
iñle-	: inlemek, feryat figan etmek.
İrem	: Âd kavmi zamanında Şeddād tarafından cennete benzetilerek yapılan bir bahçe olup, Şam'da veya Yemen'de bulunmuş olduğu söylenir.
İslām	: İslam dini.
kākül	: alnın üzerine sarkıtılan kısa kesilmiş saç, perçem.
kākülāsā	: perçem gibi.
kām	: meram, arzu, emel, istek, lezzet, zevk.
kāmîl	: olgun, kemâle eren kişi.
kāmkār	: arzulu, istekli, isteğine ulaşmış, mutlu.
kār	: iş, güç, kazanç.
kārgāh	: iş yapılan yer, işlik, iş yeri.
kār-ger	: iş yapan, iş işleyen, tesirli, nüfuzlu.
kāse	: çini, fağfur, billür, porselen, maden veya topraktan yapılmış çanak.
kāsevār	: çanak gibi.

keder	: gam, gussa, sıkıntı, üzüntü.
kelāl	: yorgunluk, bıkkınlık.
kelām	: söz, lakırdı, söyleyiş, nutuk.
kemāl	: olgunluk, yetkinlik, tamlık, eksiksizlik.
kerem	: asalet, soyluluk, cömertlik, el açıklığı, bağış.
keremkār	: kerem eden, lutf eden, eli açık olan, bağışlayan, cömert.
kerem-kirdār	: işi gücü cömertlik olan.
kesel	: gevşeklik, tembellik, uyuşukluk.
kirām	: soydan gelenler, soyu temizler, şerefli, cömertler, eli açık.
kūh	: dağ.
kuhsār	: dağlık, dağ tepesi.
kūhsār	: dağlık, dağ tepesi.
kuhl	: göze çekilen sürme, göz ilacı.
la'ı	: kırmızı, al; kırmızı ve değerli bir süs taşı; dudak.
lāl	: dilsiz.
lālā	: bir çocuğu gezdiren, oyalayan uşak, saray, harem ağası.
lāmîc	: parlayan, parlak.
lem'adār	: parıltılı.
levh	: yassı, düz, üzerine resim, yazı gibi şeyler yazılabilen nesne.
mādām	: madem, çünkü, değil mi ki, devam ettikçe.
māh	: ay.
maḥal	: yer, uygun.
mā-ḥaṣal	: hasıl olan, meydana gelen şey, netice.
maḥrem	: haram, yasak olan şey.
maḥrem-kede	: haram olan yer.
māh-rū	: ay yüzlü.
maḥşūd	: haset olunan, haset edilen, kıskanılan.
maḥşūl	: husul bulan, meydana gelen şey, ürün, verim.
maḥv	: yok etme, ortadan kaldırma, perişan etme, yok olma.
māhvār	: ay gibi.

māl	: mal, mülk, varlık, servet.
mālik	: sahip, bir şeyi olan.
ma'lūm	: bilinen, belli.
ma'reke	: savaş meydanı.
ma'rekegāh	: savaş alanı, savaş yapılan yer.
mā-sivā	: Allah'tan başka olan bütün varlıklar.
me'āl	: yorum, açıklama, mana, kavram.
medār	: sebep, vesile.
medd	: uzatma, çekme, yayma, döşeme.
meddāh	: çok öven.
medh	: övme, birinin iyi şeylerini söyleme.
meger	: meğer, oysa ki, halbuki, ancak.
mege	: sinek.
megeşvār	: sinek gibi.
mehāsā	: ay gibi.
mekkār	: çok hile eden, çok aldatan.
mekkāre	: çok hile eden, çok aldatan.
mekr	: hile, desise, düzen, al.
mekr ü āl	: hile ve düzen.
meksūr	: kırılmış, kırık.
melāl	: usanç, usanma, bııkma, sıkılma, sıkıntı.
melek	: Allah'ın nurdan yarattığı varlık.
melek-rū	: melek yüzlü.
melūl	: usanmış, bıkmış, bezmiş, mahzun.
memālik	: memleketler, ülkeler.
memdūh	: övülmüş, övülecek.
memlū	: dolu.
me'mūr	: emredilmiş, kendisine iş verilmiş.
merām	: gaye, maksat, amaç.
merāsım	: resmî törenler, muameleler.
merd	: adam, insan, erkek, yiğit.
merhem	: deriye sürülerek kullanılan yağlı ilaç.
mesā	: akşam.
meshūr	: büyülenmiş.
meslek	: yol, tutulan iş.
mesmūm	: zehirlenmiş, zehirli.

mesrūr	: sevinçli, sevinmiş.
mes'ūd	: mutlu, keyifli.
me'vā	: yer, yurt, makam, sığınacak yer.
mevlā	: Rab, efendi, Allah, sahip, köle azat eden.
mevsim	: mevsim, yılın dört bölümünden her biri.
mihr	: güneş, sevgi.
milel	: milletler.
mirvah	: pervane, yelpaze, vantilatör.
misk	: güzel koku.
mū	: kıl.
mu'ādil	: denk, eş değer.
mu'allā	: yüce, yüksek; makamı, rütbesi yüksek.
mu'ammā	: anlaşılmaz iş.
mu'aṭṭar	: kokulu.
mudārā	: yüze gülme, dost gibi görünme.
muḥaṣṣal	: elde edilmiş, hasılı, sözün kıyası.
muḥāl	: mümkün olmayan, olamaz.
muḥkem	: sağlam, sağlamlaştırılmış, dayanıklı, berk, kuvvetli.
mūm	: mum.
mūr	: karınca.
murād	: istek, meram, arzu.
musallaṭ	: birinin üzerine düşmüş, sataşmış, ilişmiş.
muṣavver	: resimli, tasarlanmış, düşünülmüş.
mūşıla	: eklem, büküm, kıvrım, mafsalsal, bitişme, birleşme
yeri.	
muṭṭali'	: öğrenmiş, bilgili, haberli.
mū'ekkil	: yediren, doyuran.
mūdām	: devamlı, her zaman; şarap.
mūdāme	: şarap.
mūdāvā	: deva arama, hastaya bakıp ilaç verme.
mūdellel	: delil, şahit ile ispat edilmiş.
mūfredāt	: müfredatlar.
mūkemmell	: kemale erdirilmiş, tam, olgun, kusursuz, eksiksiz.
mūkerrem	: muhterem, aziz, saygın.
mūkerrer	: tekrarlanmış, tekrar olunmuş.
mūl	: şarap.

mülāsā	: şarap gibi.
müsellem	: teslim edilmiş, su götürmez, doğruluğu, gerçekliği herkesçe kabul edilmiş olan.
ol-	: olmak, meydana gelmek.
ol	: o, üçüncü teklik şahıs zamir ve işaret sıfatı.
‘ömr	: hayat, yaşama, yaşayış.
rāh	: yol, tutulan usul.
rāhrev	: bir yolda giden.
rām	: itaat eden, boyun eğen.
rahm	: acıma, esirgeme, koruma.
rehrev	: bir yolda giden.
resm	: şekil, usul, resim
revā	: yakışır, uygun, yerinde.
rū	: yüz, çehre.
rūh	: can, nefes, canlılık, his, duygu.
rūsivā	: rezil, itibarsız, haysiyetsiz.
sāde	: sade, gösterişsiz, basit, yalın.
sāde-rū	: yüzü tüysüz, genç, delikanlı.
şadme	: çarpma, tokuşma, ansızın başa gelen belâ.
şadr	: göğüs, yürek, ileri, baş, başkan.
sāhe	: meydan, alan.
sāhir	: büyüleyen, büyüleyici, büyücü.
şahrā	: kır, ova, çöl.
sāl	: yıl.
şal-	: bırakmak, salmak, göndermek.
şalāh	: düzelme, iyileşme, rahatlık, barış.
sālik	: bir yola giren, bir yolda giden.
şamşam	: keskin kılıç.
şarş-	: sarsmak, sallamak, oynatmak, titretmek.
şarşar	: şiddetli, gürültülü rüzgâr.
saṭṭ	: ev damı, bir şeyin dış tarafı, dış yüzü.
şavma‘a	: ibadet yeri, tekke, tapınak.

sedd	: kapama, tıkama, engel olma, perde.
seg	: köpek.
seher	: sabah.
sehgāh	: sabahın erken saati.
sehhār	: büyücü, büyüleyici.
sehhāre	: büyüleyici.
sehl	: kolay.
sehm	: ok, yay.
sekr	: sarhoşluk hali.
sem	: zehir.
semā	: gök yüzü.
semā‘	: işitme, duyma, ayinlerde tarikat mensuplarının ayakta cezbe haliyle dönmesi, zikretmesi.
seme	: şaşkın, başı dönmüş.
ser	: baş, kafa, başkan, doruk.
serā	: ev, saray.
ser-ā-ser	: baştan başa.
serd	: soğuk, sert, kaba, haşin, çirkin.
sersām	: sersem, bir tür hastalık.
sersem	: sersem, şaşkın.
serv	: servi, selvi; sevgilinin boyu posu.
server	: baş, başkan, reis, ulu.
servilik	: selvilik.
sevād	: karalık, siyahlık, yazı, karalama.
sevdā	: çok kara, çok siyah; aşk, sevgi.
sevdā-kede	: sevgi yeri, yurdu.
sırr	: gizli tutulan, kimseye söylenilmeyen şey.
sırrullāh	: Allah’ın sırrı.
sihr	: büyü, göz bağcılık, büyüçülük.
sihr-ḥelāl	: her iki tarafa bağlanması mümkün olan bir ara cümle veya kelimeyi muhtevî mısra veya beytin ruha hoş gelmesi hali.
silāh	: silah.
silsil	: zincir, zincirleme olan şey.
simāṭ	: sofras, yemek masası, ziyafet.
soñra	: sonra, ardından.

şor-	: sormak, soruşturmak.
sū	: taraf, cihet, yan.
sūdā-ger	: tüccar, bezirgân.
sūr	: düğün, ziyafet, şenlik.
sūkker	: şeker.
süllem	: basamak, merdiven.
sülük	: bir yola girme, bir yol tutma.
sürūr	: sevinç.

talī	: doğan, talih, kısmet, baht.
tārem	: kubbe, kümbet, dam.
tarrār	: yankesici.
tarrārevār	: yankesici gibi.
tās	: su kabi.
tāvūs	: tavus kuşu.
tol-	: dolmak.
tolu	: dolu, boş değil.
tu'm	: yiyinti, azık, çeşni.
tu'me	: yiyinti, azık, çeşni.
tūl	: uzun.
tūl-i emel	: hırs, tamah, tükenmez arzu.
tūr	: dağ, cebel.
turre	: alın saçı, kıvırcık saç lülesi.
turreāsā	: alın saçı gibi.

‘uluv	: yükseklik, büyüklük, yücelik.
um-	: ummak, beklemek.
umūr	: işler, hususlar, önem verme.

va‘d	: söz verme, üstüne alma, yapılmasına söz verilen şey.
va‘de	: bir iş için önden belirtilen zaman.
vāh	: vah, yazık.
vālā	: yüce, yüksek.
vālih	: şaşkın, perişan.
var	: var olan, yok zıddı.
var-	: varmak, ulaşmak, yetişmek.

vara vara	: gide gide, giderek.
vāre	: kere, defa.
varṭa	: kuyu gibi oyuk ve derin yer, uçurum: tehlike, içinden çıkılması güç iş.
vāşıl	: erişen, ulaşan, kavuşan.
vaşl	: ulaşma, kavuşma, birleşme, birleştirme.
vehle	: dakika, an, lahza.
velvele	: şaşkınlık, gürültü, patırtı, yaygara, şamata.
verd	: gül.
vişāl	: ulaşma, bitişme, sevgiliye kavuşma.

Ç. Bibliyografya

Devellioğlu, Ferit : Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Ankara 1999.

İmlâ Kılavuzu, Türk Dil Kurumu, Ankara 2000.

İpekten, Haluk-İsen, Mustafa-Toparlı, Recep-Okçu, Naci-Karabey, Turgut : Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü, Ankara 1988.

İsmail Belîğ: Nuhbetü'l-Âsâr Li-zeyli Zübdetü'l-Eş'âr (Haz. Abdülkerim Abdülkadiroğlu), Ankara 1985

Mehmed Süreyyâ: Sicill-i Osmânî Yahud Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniyye II, (Yayınlayanlar Keskin, Mustafa-Öztürk, Ayhan-Tosun, Ramazan), İstanbul 1996.

Muallim Nâcî : Lûgat-i Nâcî, İstanbul 1987.

Pakalın, Mehmet Zeki : Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü, 2. C., İstanbul 1983.

Redhouse, Sir James : A Turkish and English Lexicon, İstanbul 1992.

Safâyî, Tezkiretü's-Şu'arâ, Kayseri Râşid Efendi Kütüphanesi, Râşid Efendi 935.

Sâlim, Tezkiretü's-Şu'arâ, Kayseri Râşid Efendi Kütüphanesi, Râşid Efendi 979.

Sertoğlu, Mithat : Osmanlı Tarih Lûgatı, İstanbul 1986.

Steingass, F. : A Comprehensive Persian-English Dictionary, Beirut 1975.

Şemseddin Sâmî : Kâmûs-ı Türkî, İstanbul 1996.

Tecellî : Bî-Nukat Divânçe-i Tecellî, İstanbul 1290/1873/74

"Tecellî", Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, 8. C., Dergâh Yayınları, İstanbul 1998.

TÜYATOK, 34/I, İstanbul 1981.

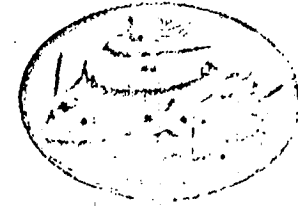
Yakıt, İsmail : Türk-İslâm Kültüründe Ebced Hesabı ve Tarih Düşürme, İstanbul 1992.

D. Tıpkıbasım

﴿ ۲۲ ﴾

هر کاره که اه اوله مسلط * اوسط کرک اه دلداه اوسط
 اولسه دل مهر اهله لامع * سد راه وصال اولور طالع
 کار کا کل که مکر وال کرک * طره ده اهل مکر اولور کوره رک
 دلا راء سه کا دل داده در کل * دما دم وصال که اماده در کل

﴿ معرکه کا همکه المدر مدام ﴾
 ﴿ معرکه کا همکه المدر مدام ﴾

﴿ سلیمان افندی مطبعه سنده طبع اولمشدر ﴾

سنة

۱۲۹۰

﴿ ۲۰ ﴾

درد ملدرد دوا دکل دارو * دل او کارده لال اولسه
وصلک اولدم او ماردم عالمده * درد دلده اگر کال اولسه

﴿ ای تجلی کمال درده کوره ﴾
﴿ دل اواره ده کلال اولسه ﴾

کا کلک مکار و مکار اولسه * طره لر سحار و مکار اولسه
عالم اکدار ده الامله * درد سرد همواره درکار اولسه
اکرم رسوا اولوردم عالمده * کوکلم اوله سروه هوا دار اولسه
کرد راه دردا اولوردم حاصل * مساکم درگاه دلدار اولسه

﴿ ای تجلی کام الوردم اهله ﴾
﴿ دل مدام عالمده اوکار اولسه ﴾

کار سالک دما دم آه اولسه * مرد واصل در آله اولسه
ره اهل ساو کنده هر دم * دل اواره کرد راه اولسه
صدمه دهر اهل حاله کوره * کار اکدار گاه گاه اولسه
دل اوکارده مدار مرام * الم و درد واه وواه اولسه

﴿ ای تجلی مراد الوردم اگر ﴾
﴿ درد دل خاله کواه اولسه ﴾

* اکدار و کلال اولسه حال اولسه کوکلده *
* الامله همواره کال اولسه کوکلده *

﴿ هر دم هوس وصل دلاراده رواد ﴾
﴿ درد والم واه و ملال اولسه کوکلده ﴾

﴿ ۲۱ ﴾

هر سحر مهر دل اکاهله * در که دلداره وارسم اهله

﴿ واره واره عالم اکدارده ﴾
﴿ همره اولسم درد واه وواهله ﴾

ماداکه اوکا کلرم کاره در عالمده * دل داده کدازده اواره در عالمده

﴿ درکار مرام اوله هر حالده گاه اول ﴾
﴿ همواره ملک روز سحاره در عالمده ﴾

* کورسم دم وصل اولسه کلال اولسه دلدده *
* همواره سرور اولسه ملال اولسه دلدده

﴿ مسحور دل کاکل مکارک اولوردم ﴾
﴿ کر طره رک سحر حلال اولسه دلدده ﴾

اولد کسه دلا اگر آگاه * دور در دور سا که راه اله

﴿ هله کراه اولوردم عالمده ﴾
﴿ اولسه هرهم دما دم اه ﴾

(مفردات)

دلا مکر کاکل کدر در سکا * هوا و هوس در دسر در سکا
درد دلدرد مدار حال صلاح * اهدر لمعه مال صلاح
سرور داد کامکار داد * مهر لعلکنده در مدار مراد
دلده اهله کدر در کاردر * سالکه مال او در دلدار در
سد راه اولسه مساده عسس * وصل دلداره مویدر هر کس
عالم دلده کار کرد در حرص * هر هوسکاره در دسر در حرص

﴿ ۱۶ ﴾

دردم اولدر هوا ده در کوکلم * هوس ماسواده در کوکلم
 سحر اما مدار اهنله * کارگاه سواده در کوکلم
 هله اواره اولسه ده که * ره والا سراده در کوکلم
 لمعه ماه هاله داره کوره * ماحصل لوح سواده در کوکلم

* ای تجلی درد لاراده *

* سحر اما دعاده در کوکلم *

دردلداره که دورا دورم * کار درد واله مأورم
 طره اسا هوس کا کله * کوره هم ساحر وهم مسحورم
 حمد اول الله معلول اولسمده * دم الاله کوره مسرورم
 گاه اولور داور عصراولسم اولور * گاه اولور کرد کدر ده مسورم

* ای تجلی هله اهنله سحر *

* لمعه دوحه کوه طورم *

در که کده اولور سه عدل و کرم * سهل اولور اهل حاله درد و الم
 اکه اول اکه اول دلا راعم * هر کسه اوله همدم و محرم
 همدم اولسک حسود او کاره * کدر کله هلاک اولوادم
 ادمه داتدر هوا و هوس * مکر حساده اعلم اول اعلم

* دل رسوا تجلیا اما *

* درد طول امله در هر دم *

گاه اولور مهر لعلکه دورم * کاسه ماه وار مکسورم

﴿ ۱۷ ﴾

گاه اولور کارگاه طره کده * هوس کا کله مسحورم
 گاه اولور ملک عالم دله * هراهم اموره مأورم
 گاه اولور همسر مکس اولورم * کرد راه ملالده مورم

* گاه اولور ای تجلی الحاصل *

* مهر آهنله لمعه طورم *

عالم دله اهل حال اوله لم * مالک کوهر کمال اوله لم

* ره و عالم ملاله کوره *

* کرد راه رو وصال اوله لم *

کوردم هوسکله همدم اولدم * واردم الکه محرم اولدم

* همواره ره مرام دله *

* کرد کدر کله سرسرم اولدم *

آهنله سحر که همدم اولدم * آلامه درده محرم اولدم

* سودا کده مراد دله *

* معلوم کرام عالم اولدم *

دلنده مهر اهل عالم * اواره عالم ملالم

* الامله کارگاه دله *

* سودا کر کوهر کالم *

راه امله که سالک اولدم * معلوم همه ممالک اولدم

* محرم کده ملال دله *

اولد كسه همره مرد ساوك ❖ كوردك اهل كاله ارسم اول
❖ ای تجلی در که دلداره ❖ ❖ کامل اول کام آل عله محکم اول ❖
دود آهمله که همدر کوکل ❖ کاکل دلداره محمدر کوکل
❖ آهله هر دم در دلداره ❖ ❖ درد اهل حاله اعلدر کوکل ❖
همدم اه اولسه روادر کوکل ❖ محرم هر اهل هوا در کوکل
❖ راه مراد در دلداره ❖ ❖ واله واواری کدادر کوکل ❖
سلاح صدمه اهم محصل ❖ مکملدر مکملدر مکمل
❖ دل اواری زده حکم سودا ❖ ❖ مدلدرد مدلدرد مدلدرد ❖
دمادم دلاسا که طول امل ❖ کسلدر کسلدر کسلدر کسل
❖ اولورسک مداده هوسکارا کر ❖ ❖ محلدرد محلدرد محلدرد محل ❖
کرم کارا دما دم کامکار اول ❖ سباط ملده مهر مله دار اول
❖ الم کورمه مه اساکسک اوایه ❖ ❖ دلارام مدام عالمه وار اول ❖
(حرف المیم)

اهل دل آلوده سودا کرک ❖ واله ودلداده ورسوا کرک
❖ هر دل رسوا که هوسکار اوله ❖ ❖ مسلت اکا کوهله صحرای کرک ❖
شجر والا در دلداره کلدک ❖ کدا وار اول کرم کرداره کلدک
❖ دل اکاهله الحمد لله ❖ ❖ سواد عالم اسرار کلدک ❖
هر دل واله که سودا کرک ❖ عرصه اقدار ده وارا کرک
❖ اولسه حسادسکارام کر ❖ ❖ سکره همواره مدارا کرک ❖
(حرف اللام)
همسر اولسه طره طراره کل ❖ لعه صالحه کاکل دلداره کل
موسم کلده دما دم ماه وار ❖ کاسه ملدر دل اوکاره کل
آه کر ما کرمله مسموم اولور ❖ کلک اولسه عرصه اقدار کل
حاله آکه دکلدر اکرم ❖ واله ودلداده و آواری کل
❖ ای تجلی عالم ملده مدام ❖ ❖ کاسه وار اولسه سکا همواره کل ❖
اولا سر کاله محرم اول ❖ صکره محسود کرام عالم اول
مالک علم و کمال اولد کسه ده ❖ عیله دلداده اوله آدم اول
هر محل هر دم صلاح حاله ❖ سالک راه آله همدم اول

درد دلدر صلاح اهل سماع * خالدرا صلاح اهل سماع
* الله الله محل معر که ده *
* اه دلدر صلاح اهل سماع *
دور داتم مرام اهل سماع * درد دلدر مدام اهل سماع
* لمعه کرم مهر عالم وار *
* کار کردرحسام اهل سماع *
(حرف الکاف)
ادم عالمده اهل حال کړک * محرم حال اولورسه لال کړک
الم واه وواهله اما * دل اوواره ده ملال کړک
ماه روزده رحم اولورسه اکر * وعده وصله ماه وسال کړک
سکاومه که رام اوله دلدار * سرده طالعله الهه مال کړک
* اهل حال اول تجلیا که مراد *
* درو کوهر دکل کال کړک *
عالم ملده دله همدم کړک * موسم کلده دم وعالم کړک
در که دلدارده که که هله * درد دل کامله هم مرهم کړک
کله کراول در که اما حسود * وهله اولده آ که سم کړک
عالم ملده هله هر ساده رو * ولوله آرا و مسلم کړک
* دلده تجلی سکا هر حالده *
* درد والم همدم و محرم کړک *

که که دم کرد اولور مسلط * که که دم سرد او اور مسلط
* همواره کروه اهل حاله *
* الامه درد اولور مسلط *
(حرف العین)
اه دله محرم اولسه طالع * درد سره اعلم اولسه طالع
هم موسم کلده دور ملده * همکایسه و همدم اولسه طالع
دلداره کدازه تحصیل * هر حالده ارحم اولسه طالع
اکرام مراسم کر مده * همواره مسلم اولسه طالع
* عالمده تجلیا دما دم *
* مسعود و مکرم اولسه طالع *
کار کرد کال اهل سماع * سهلدر هر محال اهل سماع
عالم دلده سر مولادر * هوس مردن حال اهل سماع
سالکه خالدرا حسوده حرام * کار سخنر حلال اهل سماع
کحل رسم کرام عالمدر * درد واه و ملال اهل سماع
* ای تجلی رواد عالمده *
* اولسه کر کلال اهل سماع *
اولا اول کا کل مکاره اولدم مطلع * صکره سخر طره طاره اولدم مطلع
* کما مکار اولسم رواد عالم اکتدارده *
* لمعه مهر که هر اسراره اولدم مطلع *

﴿ ۱۰ ﴾

* محصل اطلس سحر کلام *

* سرآمد در سرآمد سراسر *

(حرف السین)

درد سر در دلا مال هوس * الم و آه در کمال هوس
 دور عالمده کاسه سمدر * طاس ا کدار مکر و آل هوس
 هاله همواره عالم دلده * کوردم اکسک دکل کلال هوس
 اره عمر اهل سودا در * سلطه ماه و سال هوس

* ای تجلی محل محل کوردم *

* دلده در کار در هلال هوس *

* کور اما سماعه کوطاوس * اولسه محرم کدر طاوس

* حرم در صکه المده مدام *

* همدم آه در سحر طاوس *

* اهل دله همنم اولسه طاوس * سالک ره محرم اولسه طاوس

* سودا کده سماعه کاسه *

* هر حاله اعلم اولسه طاوس *

(حرف الصاد)

کاکل آسا هر محل سحره حرص * درد سر در عالمه مکاره حرص
 اهل درده طره طر آره وار * سدره وصال اولور همواره حرص
 درده اهل اولسه هوسکار اولسه * در که دلداره هر کاره حرص

﴿ ۱۱ ﴾

* اکرم اما مؤکدر مدام * عکس هر کاره دل او کاره حرص

* ای تجلی او مرمر هر حالده *

* محو اوله درد کله واره واره حرص *

* سالک و ارطه املدر حرص * آدنه صدمه کسلدر حرص

* عرصه کارگاه عالمده *

* علل کار هر ملادر حرص *

* کاه اولور دلده کار کردر حرص * سالک راهه درد سر در حرص

* هاله عالمده اکدم اما *

* همه اهل دله کدر در حرص *

(حرف الطاء)

آه که اوله کاکل دلداره مسلط * کاکده اولور طره طره مسلط
 در کار مرام دل آواره اولوردم * عالمده حسود اولسه هر کاره مسلط
 الامله اکداره کوره دور کلدن * اولسه دله اول طره مکاره مسلط
 اهمله سحر در که دلداره وارردم * در دل اکرا و نسه همواره مسلط

* هر کاره تجلی هاله عالمده رواد *

* در داو لسه دما دم دل او کاره مسلط *

* در داو لسه دلا سکا مسلط * آهمنده اولور اکا مسلط

* اهل هوسه رواد اولسه *

* هر دم کدر هوا مسلط *

﴿ ۸ ﴾

کارگاه عالم اسرارده * مسایکم همواره اول درگاهدر
اکداول صکره در دلداره کل * واصل اول دل آگاهدر

﴿ ای تجلی اهل درد اول اهل درد ﴾

﴿ درد دل الهام سراللمندر ﴾

آهم سحر هواد کلندر * کارم هوس سواد کلندر
دلار که اوله هلاک دلدار * وار اولسه محل دوا کلندر
داد اولسه کرد طا اولورسه * اول رسم دعا دوا کلندر
دلداره حسود محرم اولسه * اسلامه کوره روا کلندر

﴿ همواره تجلی امکس وار ﴾

﴿ دل هم هم هماد کلندر ﴾

اه دل سرو دلارامندر * درد سر محرم الامندر
عرصه صومعه درد و کدر * ساحه در که ارامندر
مهر اهرم هله هر معر که ده * همسر لعه صمصامندر
دل اواره ده اکداره کوره * الم الوده سر سامندر

﴿ ای تجلی کره کاکلده ﴾

﴿ هوس طول امل دامندر ﴾

من موسم کله همدمندر * کل عالم ملیده محرمندر

﴿ امداد هواده کاکل اسا ﴾

﴿ دل هم هوس مسلمندر ﴾

﴿ ۹ ﴾

آهم که کو کله کار کردر * مهر کله مدار درد سر در

* سودا کر مسک کاکل اولسه *

* عطر آور صر صه کدر در *

مادامکه عالمده هوا و هو سندر * درد دله آه سحر امداد سندر

* اگر امه کوره کاه سباط کر مده *

* طاوس حرم مروه داره کسمندر *

دود آهم که علمدار مندر * درد سر معر که دار مندر

* هله سودا کده عالمده *

* دل آواره امکدار مندر *

کو کلم اول کاکل مکارده در * هوسم طره طرارده در

* اکه اول هر دل اگاه مدام *

* عرصه عالم اسرارده در *

سکا در دم دلا که همدمندر * الم وآه وواه محرمندر

* آکداول آکه اولکه هر آگاه *

* محرم سر هر دوا مندر *

دلاور لکده اول روح مصور * دلاور در دلاور در دلاور

* هوادار وصال عطر کاکل *

* معطر در معطر در معطر *

مدار طعمه مد حمله سکر * مکر در مکر تر در مکر

❖ ٦ ❖

❖ اولسه دم وردال بمدوح ❖

❖ درد دلدردمدارا اهل صلاح ❖ حالدر حال کار اهل صلاح

❖ مداه کرام عالمدر ❖

❖ علم لعه دار اهل صلاح ❖

(حرف الدال)

دور عالمده دلاهمواره درد ❖ محرم اولسه سا که واره وارد درد
 کورددم اکهدرمدارا اهل ❖ کرم وسرد عالم اکداره درد
 واله وسر سام اولوردم کا، کا، ❖ اولسه کر همدم او کاره درد
 کام الوردم در که دلداره ❖ داده کلسه محرم اسراره درد

❖ ای تجلی کار دلنده اکرم ❖

❖ مطلعدر اسهل هر کاره درد ❖

❖ عالم دلده همدم مسعود ❖ موسم کلاه محرم مسعود

❖ کاسه مل مدام النکده کرک ❖

❖ کل ال مسلم مسعود ❖

❖ کلو اولسه دل اکاهه درد ❖ همره اولوراه سحر کاهه درد

❖ لعه صار کوهله صخراره ❖

❖ همسر اولورسه علوا هه درد ❖

(حرف الزا)

❖ همواره که دل هما هممدر ❖ رام اولسه حمامه حره در

❖ ٧ ❖

درد سر هر کتا سحرده ❖ آه دم کر مله ارمدر
 کل کور که سماعه کلسه دلدار ❖ طاس وس مسلم ارمدر
 دور همه دده کاسه ماه ❖ دلداره دهره طاس سمدرد

❖ حال اکلہ تجلیا جول اول ❖

❖ اهل دله درد سر کر ممدرد ❖

آلامله دل که در هوادر ❖ اهمله معادل همادر
 هر اهل هوس مرام دلده ❖ اواره وواله وکدار
 سودا کنده المده کارم ❖ دلداره سحر سحر دعا در
 کورددم کنز کسلده اما ❖ درد دله درد مل دوادر

❖ عالمده تجلیا دمام ❖

❖ همواره الم سکار وادر ❖

ادمده دلا کرم کر کدر ❖ مهر و هوس هم کر کدر
 دلداره هر محاله ماوا ❖ سودا کنده الم کر کدر
 سالک همه حاله اک اولسه ❖ لال اولسه ده اصم کر کدر
 همواره حسوده کاسه کاسه ❖ دوردم ملده سم کر کدر

❖ عالمده تجلیا مه اسای ❖

❖ دل مهره کوره علم کر کدر ❖

هر سحر عالمده کارم اهدر ❖ سالکم همراه اه وواهدر
 دوده اه روراه وصال ❖ ماحصل اهل سلوک راهدر

﴿ ۵ ﴾

﴿ هوادر هوادر هوادر هوا ﴾
دلا صدر وصال عالم آرا * معلا در معلا در معلا
﴿ ملک روز دده اول روح اگر ﴾
﴿ دلا را در دلا را در دلا را ﴾
عرصه عالم همده دلا * در دلدار در سکا ما وا
﴿ رحم اولور دور مهر آهه کوره ﴾
﴿ اولسه کسکک هلال آسا ﴾
(حرف الحاء)
دور کلدردمادم مدوح * عالم ملدر عالم مدوح
هله در دم دما دم اولسه اولور * حرم دلده محرم مدوح
دم وصل اولسه ده مراد آسم * کلسه اولور روح اکرم مدوح
دله مرهم اولور سه ده اما * درد ملدر او مرهم مدوح
﴿ ای تجلی مدام درد مدر ﴾
﴿ عالم دلده همدم مدوح ﴾
روادر اولسم اول دلداره مداح * اولور دلداره زهواره مداح
﴿ هوادرم دما دم کاکل آسا ﴾
﴿ اولور دم طره طراه مداح ﴾
مهر کله اولور وصال مدوح * در دکه اولور ملال مدوح
﴿ همواره کر آهله روا در ﴾

﴿ ۴ ﴾

﴿ اراده اولسه کلال و کدر ﴾
﴿ کار عالم مسلم اولسه سکا ﴾
دلده کدر در همه کاز هوا * طول املدر هوس ماسوا
﴿ عرصه عالمده صورار سکا اگر ﴾
﴿ واله و آواره کر کدر کدا ﴾
سودا کده کدرده حالا * اولدم سئه کلال سودا
﴿ در دکه الم دکل روادری ﴾
﴿ اولسم همه کار دلده رسوا ﴾
کام دله واصل اولور دم دلا * اولسه دلدار اگر اهل هوا
﴿ واله اولور سه دل ککرده کر ﴾
﴿ عرصه عالمده روادری روا ﴾
لعلک که مدام اوله کل آسا * کل شدم اولور سکا مل آسا
﴿ درد آورا اولور سه دل روادری ﴾
﴿ هر دم کدر کله کاکل آسا ﴾
دلا مرهم مل دما دم سکا * دوا در دوا در دوا در دوا
﴿ محصل مدار حصول مرام ﴾
﴿ دعا در دعا در دعا در دعا ﴾
دما دم محل سحرده دعا * روا در روا در روا در روا
﴿ کمال هوش سرده اما مدام ﴾

❖ ۳ ❖

سکا آهم اولور اولورسه دلا ❖ سلم سطح طارم والا
صدمة صرصر ملاسه ❖ صرصلور سور کوه سار سما
هر سحر دود دلا آهمله ❖ سرولک اولسه ده اولور سحر
اولور آواره طارم مهبده ❖ سکا دلدا ده در مکر که هما

❖ ای تجلی حسوده آه سحر ❖
❖ سدره اولسه کور مسم اصلا ❖

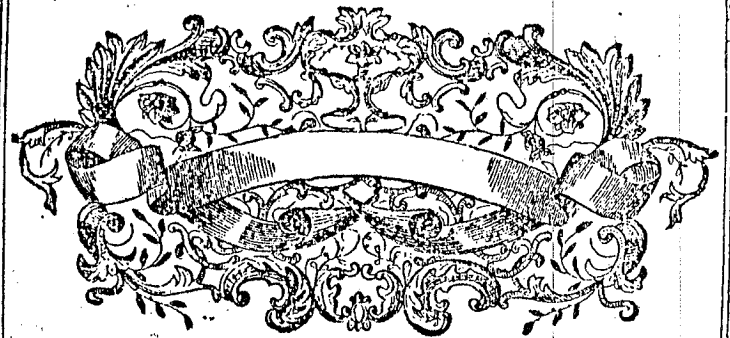
کو کلم آواره در جام آسا ❖ هوس کا کلکده در حال
دور عدلکده داده کله اولور ❖ سکر طعم لعل له حلوا
سالک راه وصل اولور دم اگر ❖ کار کر اولسه کو کلده هوا
عالم دلده کور دم الحاصل ❖ اهل درده حواله در سودا

❖ ای تجلی دم مداواده ❖
❖ درد دلدر سکا مدار دوا ❖

دلا همواره اول سرودلارا ❖ هوسکار هوادر کا کل آسا
دمادم عرصه عالمده کور دم ❖ مساطر دل او کاره سودا
کال آهله که که رواد ❖ سرکوه اهل درده اولسه ماوا
عصا دار در دلدار هر دم ❖ مدار کار در کور دم مدارا

❖ محصل ای تجلی کار عالم ❖
❖ معمار معمار معما ❖

دل دم ملده همدم اولسه سکا ❖ موسم کاده محرم اولسه سکا

❖ بی نقط دیوانجه تجلی ❖

کامکار امل که همدر سکا ❖ دل هوا دار مسلدر سکا
کا کلک دلدا ده در اما مدام ❖ طره بکاره سحر مدر سکا
دور لعلکده هلال مه دکل ❖ کاسه مل مهر عالمدر سکا
وعد وصلکدر مدار هر مراد ❖ مهر دل همواره محکمدر سکا

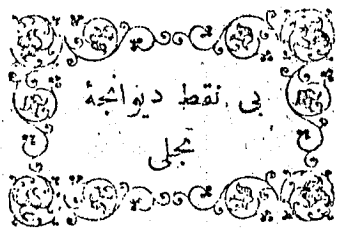
❖ وار تجلی دود آهک هر سحر ❖
❖ در که دلداره سلدر سکا ❖

مه والا هم مهر کله حالا ❖ رواد در که کلده اولسه لالا
دمادم درد سحر کا کلکله ❖ اولور دلدا ده در سر سام سودا
مجهله کده مدام آواره دلدر ❖ محلدرا اولسه ل در دکلهر سوا
سحر ده دود آهمله طلودر ❖ سرا سر عرصه که سار و سحر

❖ روادری تجلی اولسه رام ❖
❖ سکا عالمده اول سرودلارا ❖

اویت
۱۹۰

بچه قیوسنده تنباکبی حسن اغا و حد ککرده او بخانه
محمد افندی و صیاقارده کوچک احمد افندی دکانارنده
فروخت اولمقده در

